

R.M. Mc Cheyne

VOLHARD IN HET VOLGEN VAN DE HEERE

Doch Mijn knecht Kaleb, omdat een andere geest met hem geweest is, en hij volhard heeft Mij na te volgen, zo zal Ik hem brengen tot het land, in hetwelk hij gekomen was, en zijn zaad zal het erfelijk bezitten. (Numeri 14 : 24)

De kinderen Israëls waren omstreeks een jaar aan de voet van de Sinaï gelegerd geweest, gedurende welke tijd God hun de wet en de tabernakel gegeven had. Al trekkende door de woestijn onder geleide van de wolkkolom, kwamen zij weldra te Kades-Barnea, aan de uitgang van de woestijn, en op de grenzen van het beloofde land. Van hier zonden zij onder Gods bestuur twaalf verspieders uit om het land te bezien en bericht weer te brengen „hoedanig het zij, en het volk, dat daarin woont, of het sterk zij of zwak, of het weinig zij of veel, en hoedanig het land zij, waarin hetzelfde woont, of het goed zij of kwaad, en hoedanig de steden zijn, in dewelke hetzelfde woont, of in legers of in sterkten.” (Num. 13 : 18, 19). Alzo gingen de verspieders het gehele land door, trekkende door de rotsachtige streken van Hebron en wederkerende door de lachende vallei van Eskol. Na verloop van veertig dagen kwamen zij terug met een tros wijndruiven, die zij droegen met tweeën op een draagstok, alsook granaatappelen en vijgen. Toen zij nu daar stonden in het midden van het bijeenvergaderde Israël, waren aller ogen op hen gevestigd, en aller oren waren geopend om het bescheid te horen, hetwelk zij zouden uitbrengen. Het land was goed, zeiden zij, vloeiende van melk en honig. Maar het volk was sterk, en hun steden van muren voorzien, en zeer groot. Twee slechts van de twaalf traden stoutmoedig voorwaarts — *Kaleb en Jozua*.

En Kaleb zeide: „Laat ons vrijmoedig optrekken; want wij zullen het voorzeker overweldigen.” (Num. 13 : 30). Maar het volk weende in diezelfde nacht, en zei dat men hen met stenen stenigen zou. Daarom ontstak de toorn des Heeren tegen het volk, en Hij sprak dat de ganse vergadering in de woestijn sterven zou. „Maar Mijn knecht Kaleb, omdat er een andere geest met hem geweest is, en hij volhard heeft Mij na te volgen, zo zal Ik hem brengen tot het land, in hetwelk hij gekomen was. En zijn zaad zal het erfelijk bezitten.”

Lering. *Het is een heilrijke zaak te volharden in het volgen van de Heere.*

I. Wat het is te volharden de Heere na te volgen.

1. Christus al onze dagen na te volgen.

Alzo was het met Kaleb, hij volgde de Heere al zijn dagen – hij volhardde Hem na te volgen. En het staat van hem opgetekend, toen hij vijf en veertig jaren daarna, een oud man van vijf en tachtig jaar was geworden, dat „hij volhard had de Heere, de God Israëls, na te volgen.” (Jozua 14 : 14). Hij volgde de Heere niet slechts voor een tijd, of van tijd tot tijd, maar al zijn dagen, hij volhardde de Heere na te volgen. Velen zijn gelijk aan de vrouw van Lot, die voor een tijd uit Sodom vluchten. Zij was zeer verschrikt en ontroerd, de engel greep haar bij de hand, zij luisterde naar de stem van de waarschuwing, en vlood voor een tijd, maar weldra gaf zij het op, zij zag om achter zich en werd een zoutpilaar. Zo ook zijn velen ontwaakt en vluchten om huns levens wil; zij wenen, zij bidden, zij zoeken de zaligheid, maar zij houden het niet vol, zij worden verlokkt door een oude metgezel of een lievelingsneiging, en ... zij wenden zich achterwaarts. Velen zijn als de zodanigen van wie gesproken wordt in Johannes 6: Zij volgen Jezus voor een tijd en worden Zijn discipelen genoemd; zij horen de liefelijke woorden, die uit Zijn mond komen. Maar ziet, daar ontdekken zij iets in de leer of in het werk des Zaligmakers, hetwelk hen ergert, en het is ook met hen: „Van toen af gingen velen Zijner discipelen terug, en wandelden niet meer met Hem.” (Joh. 6 : 66). Zij, die niet terugkeren, zijn het die volharden Hem na te volgen. Velen zijn gelijk aan de Galaten. Toen Paulus hun eerst het Evangelie verkondigde, namen zij hem aan „als een engel Gods, ja als Christus Jezus.” (Gal. 4 : 14). Zij spraken van het heil in Christus, en van de grote zaligheid door Hem aangebracht. Zij hadden Paulus lief, zodat zij, indien het mogelijk ware, hun ogen uitgegraven en hem zouden gegeven hebben. En toch volhardden zij niet de Heere na te volgen. Zij werden weldra afgetrokken van het Evangelie van Christus tot een ander evangelie. „Uitzinnige Galaten, wie heeft u betoverd?” En nu haatten zij Paulus, omdat hij hun de waarheid zei.

Zo ook is het met velen uwer. Dit is geenszins volharden de Heere na te volgen. Velen beginnen in tegenspoed Christus te volgen. (Psalm 78 : 34). Wanneer zij op het ziekbed worden neergeworpen, of wanneer smartelijke verliezen hen treffen, grijpen zij naar hun Bijbel, beginnen zij te wenen en te bidden. Maar de wereld keert terug met haar begeerlijkheden, met haar verleidingen, met haar vrienden ... en zij keren om achter zich. Zij volharden niet de Heere na te volgen.

Ach, hoe menigee in deze vergadering moet het mij toestemmen dat hij niet volhard heeft de Heere na te volgen! U liep wèl, wie heeft u verhinderd? Hoe velen van u hebben krachtige indrukken gehad van de waarheid van Gods Woord! De dingen van het koninkrijk Gods waren groot en dierbaar in uw ogen, u kwam aan de tafel des Heeren, u zat daar ernstig en met plechtig gevoel, en waar bent u nu? Hebt ge uw voeten niet schielijk afgewend van de weg van het leven? Indien u Christus wilt navolgen al uw dagen, dan moet u gelijk zijn aan Lot: dan moet u niet alleen Sodom ontvluchten, maar vluchten, totdat u binnen Zoar bent, dan moet u niet blijven staan bij uw aandoeningen en overtuigingen, hoe diep, hoe levendig die ook mogen zijn. Het is een voortreffelijke zaak ontwaakt te zijn, maar, daarmee bent u nog niet behouden. Wilt u volharden Christus na te volgen, dan moet u in Christus zijn.

U moet in Zijn Woord blijven: „Jezus dan zei tot de Joden, die in Hem geloofden: Indien gijlieden in Mijn Woord blijft, zo bent u werkelijk Mijn discipelen.” (Joh. 8 : 31). Bedenkt het wel, „gij wordt zalig door het Evangelie, indien u het behoudt op

zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb, tenzij dan dat u tevergeefs geloofd hebt.” (1 Kor. 15 : 2).

U moet zijn gelijk Maria, die neerzat aan Zijn voeten en Zijn woord hoorde.

U moet zijn gelijk de grijze Simeon: „Ziet, daar was een mens te Jeruzalem, wiens naam was Simeon. En deze mens was rechtvaardig en Godvrezende, verwachtende de vertroosting Israëls.” (Luk. 2 : 25). Wellicht was hij reeds als jongeling bekeerd. Maar het was geen half werk; geen werk, dat weldra weer voorbij was, hij volhardde de Heere na te volgen al zijn dagen, en nu, een oud man geworden zijnde, verwachtte hij nog de vertroosting Israëls. Hij volhardde de Heere na te volgen, en nu volgt hij het Lam in het paradijs.

U moet gelijk zijn aan de palmboom: „De rechtvaardige zal groeien als een palmboom, hij zal wassen als een cederboom op Libanon; die in het huis des Heeren geplant zijn, die zal gegeven worden te groeien in de voorhoven onzes Gods. In de grijze ouderdom zullen zij nog vruchten dragen; zij zullen vet en groen zijn.” (Psalm 92 : 13-15). De palmboom en de cederboom hebben beide deze wonderlijke eigenschap, dat zij tot het laatste toe veel vruchten dragen. Zo is het ook met de levende gelovige: hij is een Christen tot zijn einde toe, tot het laatst toe vol van de Heilige Geest, vol van liefde, vol van heiligheid. Hij is gelijk aan fijne wijn, hoe ouder hoe beter. „Het pad van de rechtvaardigen is gelijk een schijnend licht, voortgaande en lichtende tot de volle dag toe.” (Spr. 4 : 18).

U moet zijn gelijk Paulus. Van de dag zijner bekering af aan was Paulus een nieuw schepsel. De liefde van Christus drong hem, en hij leefde niet meer voor zichzelf, maar Dien, die voor hem was gestorven en opgewekt. Wij horen nimmer van hem dat hij in zijn loop verslaptte of de strijd opgaf: „Vergetende hetgeen achter is, en strekkende mij tot hetgeen vóór is, jaag ik naar het wit.” (Filipp. 2 : 14). Reeds een oud man zijnde, had hij nog geenszins het vuur zijner liefde, van zijn ijver, van zijn medelijden verloren: „Ik word nu tot een drankoffer geofferd, en de tijd mijner ontbinding is aanstaande. Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb de loop geëindigd, ik heb het geloof behouden.” (2 Tim. 4 : 6, 7). Hij volhardde de Heere na te volgen, hij zag niet om achter zich, hij bleef niet stilstaan, hij viel niet in slaap, hij was een tweede Kaleb.

Geliefden, zo ook moet u zijn, indien u zalig wilt worden. „Die volstandig zal blijven tot het einde, die zal zalig worden.” (Matt{h. 10 : 22). Niet die zal zalig worden die een goed begin maakte, maar hij die volhardt de Heere na te volgen.

2. Christus na te volgen van ganser harte.

Alzo ook volgde Kaleb de Heere na van ganser hart volhardend. Hij bleef zichzelf gelijk, hij volgde de Heere in alles wat hij deed.

1ste. De meeste Christenen volhardden niet in het volgen van de Heere, de meesten zijn onbestendig. De meesten kaatsen het beeld van Christus niet in alles terug. De meesten achten dat onbereikbaar, zij verliezen de moed om voort te gaan teneinde dat doel te bereiken. Velen achten het zelfs geen begeerlijke zaak; zij menen tenminste dat het hier in deze tijd beter is deze en gene zwakheid te hebben.

Sommigen volgen Christus niet na in Zijn nederigheid. Christus vergelijkt zichzelf bij de lelie van de dalen: „Ik ben een roos van Saron, een lelie van de dalen.” (Hooglied 2 : 1). Hiermede drukt Hij Zijn nederigheid, Zijn Hem in alles kenmerkende ootmoedigheid uit. Hoewel Hij geen zonden van zichzelf had, waarom Hij ootmoedig

had moeten zijn, was Hij nochtans ootmoedig van nature. Hij verhief Zichzelf niet, het was Hem niet te doen om de vleierijen van de mensen. Sommigen volgen Christus hierin niet na. Sommigen, die in waarheid zalig gemaakt schijnen te zijn, zijn nochtans hierin geenszins gelijkvormig aan Christus. Zij zijn hoogmoedig, hoogmoedig op hun behoudenis, hoogmoedig op de hun bewezen genade, hoogmoedig dat zij niet zijn als anderen. Sommigen volgen Christus niet in Zijn zelfverloochening. Hij was rijk en is om onzentwil arm geworden, opdat wij door Zijn armoede zouden rijk worden. Hij is voor ons gestorven, toen wij nog zondaars waren. Hij had niet waarop Hij het hoofd kon neerleggen. En nochtans zoeken velen, die Christenen schijnen te zijn, hun eigen gemak en geriefelijkheid vóór alles. Zij handelen in deze geenszins naar des Heeren Geest. Sommigen volgen Christus niet na in Zijn liefde. Christus was de liefde zelf. Hij kwam op aarde uit liefde, Hij liet zich in de kribbe neerleggen uit liefde, Hij leefde in zondeloze gehoorzaamheid uit liefde, Hij stierf uit liefde. Nochtans volgen sommigen, die Christenen zijn, Hem niet na in Zijn liefde; zij hebben niet lief, gelijk Hij liefhad. Sommigen hebben slechts zeer weinig medelijden met de zondaars, zij kunnen op hun gemak in hun eigen woningen neerzitten, en het aanzien dat een gehele wereld verloren gaat uit gebrek aan kennis. Hoe weinigen zijn er, die hetgeen zij doen uit liefde doen!

2e. Vele Christenen hebben een tijd van verslapping.

Zo was het met de Efeziërs. Eens waren zij „gezegend met alle geestelijke zegening.” „uitverkoren, opdat zij zouden zijn heilig, onberispelijk voor God in de liefde.” (Ef. 1 : 3, 4). Zij volgden God, als geliefde kinderen, en wandelden in de liefde, gelijk Christus hen had liefgehad. Maar er kwam een tijd van verslapping, en Christus zegt tot hen: „Ik heb tegen u, dat gij uw eerste liefde verlaten hebt.” (Openb. 2 : 4). Zij waren niet gelijk Kaleb, zij volhardden niet de Heere na te volgen.

Zo was het met David. Toen hij tot grote en openbare zonden verviel, scheen zijn gehele ziel voor een tijd in diep verval te zijn, al zijn beenderen scheen gebroken, en hij vreesde dat God Zijn Heilige Geest voor immer van hem zou wegnemen. Hij volhardde niet de Heere na te volgen.

Zo was het met Salomo. Toen Salomo aan de regering kwam, scheen het dat hij volharden zou in het volgen van de Heere. De Heere verscheen hem te Gibeon, zeggende: „Begeer wat Ik u geven zal.” (1 Kon. 3 : 5). „En God gaf Salomo wijsheid en zeer veel verstand, en een wijd begrip des harten, gelijk zand, dat aan de over van de zee is.” (1 Kon. 4 : 29). En God stelde hem in staat tot het bouwen van een tempel, en Hij zegende hem in alles. Nochtans kwam er ook voor Salomo een tijd van diep verval: „De koning Salomo had vele vreemde vrouwen lief; want het geschiedde in de tijd van Salomo's ouderdom, dat zijn vrouwen zijn hart achter andere goden neigden; dat zijn hart niet volkomen was met de Heere, zijn God, gelijk het hart van zijn vader David.” (1 Kon. 11 : 1, 4). Hij volhardde niet de Heere na te volgen.

Zo was het met Asa. „Asa deed dat goed en dat recht was in de ogen des Heeren, van zijn Gods.” (2 Kron. 14 : 2). Door zijn geloof behaalde hij de overwinning op het leger van de Ethiopiërs, dat een miljoen koppen sterk was. Ook maakte hij en zijn volk een verbond dat zij de Heere dienen zouden en gans Juda verblijdde zich in deze eed. Nochtans bracht hij een zeer treurige tijd van verval door. Want toen de koning van Israël hem tegemoet optrok, begaf hem zijn geloof. In zijn ouderdom had hij een krankheid aan zijn voeten. In die krankheid zocht hij niet de Heere, maar de

medicijnmeesters. Hij volhardde niet de Heere na te volgen. Zo was het ook met de vijf maagden. Zij waren wijs en namen olie met zich in haar vaten met haar lampen, en toch, terwijl de bruidegom vertoefde, werden zij allen sluimerig en vielen in slaap. Zij vervielen in een treurige verslapping. Zij volhardden niet de Heere na te volgen.

Geliefden! indien u zijn wilt gelijk Kaleb, en als u wilt volharden de Heere na te volgen, dan moet het also niet bij u zijn. Dan moet u Hem volgen zonder ophouden en zonder te vertragen.

Vooreerst: u moet zijn gelijk degenen, die zeggen: „Ik ben des Heeren.” „Deze zal zeggen: Ik ben des Heeren.” (Jesaja 44 : 5). God zegt: „Mijn zoon, geef Mij uw hart.” (Spr. 23 : 26). U bent tot een dure prijs gekocht, u bent uws zelfs niet meer. Wilt u een Kaleb zijn, dan moet ge uzelf aan Hem geven, dan moet u aan Hem geven uw verstand, uw wil, uw genegenheden, dan moet u aan Hem geven uw lichaam en al haar leden, uw ogen en uw tong, uw handen en voeten, zodat u in niets meer uzelf toebehoort, maar alles het Zijne is. O, het is zo zoet zichzelf aan God te geven; dat Hij ons vervulle met Zijn Geest, dat Hij ons regere door Zijn Woord, dat Hij ons make een vat Hem ter ere, een vat om Zijn naam te dragen, een vat reeds hier toebereid voor de eeuwige heerlijkheid! Ziedaar wat het is te volharden in het volgen van de Heere.

Ten tweede: u moet veranderd worden naar Zijn beeld. „En wij allen, met ongedekten aangezicht de heerlijkheid Gods als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest.” (2 Kor. 3 : 18). Onze dwaze harten menen dat het beter is nog iets van het beeld des satans te blijven behouden, maar o, dit juist is onze zaligheid reeds hier beneden, iedere wezenstrek van Jezus te weerkaatsen, en dat gedurig, en dat voor eeuwig. Hem steeds gelijkvormig te zijn, Hem in alles gelijkvormig te zijn; lief te hebben, gelijk Hij liefhad, te wenen, gelijk Hij weende, te bidden gelijk Hij bad, veranderd te worden naar Zijn gelijkenis: „Ik zal verzadigd worden met Uw beeld, als ik zal opwaken.” (Psalm 17 : 15).

Ten derde: Zijn gehele wet moet geschreven zijn in uw harten: „Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven, en Ik zal die in hun hart schrijven.” (Ier. 31 : 33). Dit is uw hoogste geluk, dat ieder gebod van God zijn vaste plaats hebbe in uw hart, dat het diep daarin gegrift zij, zodat het niet kan worden uitgewist. Dat is het te volharden de Heere te volgen.

3. Christus te volgen in weerwil van alle moeilijkheden.

Zo was het met Kaleb. De vergadering wilde hem stenigen, maar dat kon hem niet weerhouden: hij wilde zijn plicht doen, wat kwaad hem ook mocht overkomen. Hij volhardde de Heere na te volgen. Daar zijn er velen, die de Heere volgen zolang de zon schijnt, maar die Hem geenszins volgen, als het stormt. Als de winter komt, dan vliegen de zwaluwen weg. Velen zijn aan de zwaluwen gelijk. Velen volharden niet in het volgen.

Smaad doet velen terugdeinzen. Zolang het fatsoenlijk is godsdienstig te zijn, en men daardoor, beter dan door iets anders, zich geacht en gezien kan maken zijn er velen die Christus volgen. Maar wordt het volgen van Jezus tot versmaadheid en tot een spreekwoord, dan worden velen geërgerd. De boterbloemen ontsluiten zich als de zon schijnt. Maar komt er een regenbui, dan sluiten zij zich weder.

Moeilijkheden schrikken velen af. Toen Paulus en Barnabas op reis gingen naar Azië, namen zij Johannes Markus met zich; toen er zich echter gevaren opdeden, trok deze terug. (Hand. 15 : 37).

Indien u volharden wilt de Heere na te volgen, moet u door goed en kwaad gerucht heengaan. Wij moeten Zijn smaadheid dragen: „Zo laat ons dan tot Hem uitgaan buiten de legerplaats, Zijn smaadheid dragende.” (Hebr. 13 : 13). Wij moeten de smaad zelfs van onze naaste betrekkingen verdragen. „Die vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mijns niet waardig. En die zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mijns niet waardig.” (Matth. 10 : 37). Wij zouden wel naar de hemel willen gaan zonder smaad te dragen, maar willen wij de smalle weg bewandelen, en volharden de Heere te volgen, dan is zulks niet mogelijk.

Wij moeten niet ons gemak zoeken, indien wij volharden willen in het volgen van Christus. Het pad, hetwelk Christus te gaan had, was met doornen bezaaid; de kroon, die Hij te dragen had, was een doornenkroon; wij moeten niet menen met rozen gekroond te zullen worden. Paulus zegt: „Ik acht alle dingen schade te zijn, en acht die drek te zijn, opdat ik Christus moge gewinnen.” (Fil. 3 : 8).

Wij moeten gewillig zijn zelfs ons leven te verliezen: „Noch houd ik mijn leven dierbaar voor mijzelf.” (Hand. 20 : 24). „De ure komt, dat een iegelijk, die u zal doden, zal menen Gode een dienst te doen.” (Joh. 16 : 2). „Zo wie zijn leven zal willen behouden, die zal hetzelfde verliezen.” (Matth. 16 : 25). „Wees getrouw tot de dood.” (Openb. 2 : 10). „Zij hebben hem overwonnen door het bloed des Zoons, en zij hebben hun leven niet liefgehad tot de dood toe.” (Openb. 12 : 11).

O, het is zoet te volharden in het volgen van Christus, want dan zullen wij met Hem heersen: „Indien wij verdragen, wij zullen ook met Hem heersen; indien wij Hem verloochenen, Hij zal ons ook verloochenen.” (2 Tim. 2 : 12).

II. Hoe kunnen wij bekwaam gemaakt worden te volharden in het volgen van de Heere?

1. Door het oog op Hem gevestigd te houden. Hierdoor ook was Kaleb in staat te volharden de Heere na te volgen. Hij hield zich vast als ziende de Onzienlijke. Hij hield de Heere gedurig voor zich. Zo Kaleb zich een naam had willen maken, of zijn eigen voordeel of eer gezocht had, zou hij niet volhard hebben in het volgen van de Heere, hij zou de Heere niet gevolgd hebben al zijn dagen, met zijn ganse hart, door alle bezwaren heen.

Indien u volharden wilt Christus te volgen, dan moet u Hem ook volkomen leren kennen. Een gezicht Zijner schoonheid dringt ons Hem te volgen. „Hij draagt de banier boven tienduizend, en al wat aan Hem is, is gans begerlijk.” (Hooglied 5 : 10, 16). „En Ik, zo wanneer Ik van de aarde zal verhoogd zijn, zal ze allen tot Mij trekken.” (Joh. 12 : 32). Er is in Christus een onbeschrijflijke dierbaarheid, welke de ziel dringt Hem te volgen. De volmaaktheid Gods woont in Hem. En toch biedt Hij aan ons zalig te maken. Zijn gepastheid dringt ons Hem te volgen. Hij beantwoordt juist aan de behoeften van de ziel. Wij zijn geheel en al schuldig, Hij is geheel en al rechtvaardig. Wij zijn niets dan zwakheid, Hij is de Sterke. Niets kan meer passend zijn voor al de noden onzer ziel dan Christus. De kiekens nemen de toevlucht onder de vleugelen van hun moeder, de duif verbergt zich in de kloven van de steenrotsen, Noach ging in de ark; alsoo ook volgt onze ziel Jezus na. Zijn onbegrijpelijke vriendelijkheid en goedheid dringt

ons Hem te volgen. „Die tot Hem komt, zal Hij geenszins uitwerpen.” (Joh. 6 : 37). Hij vergeeft zeventig maal zevenmaal. Het oog op Christus gevestigd te houden maakt dat u Hem volgt. Het zien van de Koning in Zijn schoonheid doet de ziel aan Hem vasthouden en Hem nalopen. „Mijn ziel kleeft U achteraan.” (Psalm 63 : 9), „Laat ons met lijdzaamheid lopen de loopbaan, die ons voorgesteld is, ziende op Jezus.” (Hebr. 12 : 1).

2. Door het bezit van de Heilige Geest. Kaleb had „een andere geest.” De andere verspieders waren vleselijke mensen. Maar Kaleb had een andere Geest; in hem woonde de Heilige Geest, die Geest leidde hem, hield hem staande, vernieuwde hem. Zo is het ook met allen, die volharden de Heere te volgen. De Geest van God in de ziel is een immer vloeiende stroom, een fontein van water springende tot in het eeuwige leven. De vrouw van Lot zag om achter zich. Maar zij had ook de Geest van God niet in zich wonende. Hij is een vervullende Geest, Hij wil het hart vervullen, Hij wil ieder deel daarvan tot Zijn woning maken. „Wordt vervuld met de Geest.” (Ef. 5 : 18). „De God van de hoop vervulle u.” (Rom. 15 : 13). Die Geest is graag gezind de gehele wet Gods in uw hart te schrijven, uw gehele ziel tot God op te heffen.

III. *Drangredenen om te volharden in het volgen van de Heere.*

„Ik zal hem brengen in het land.” De andere verspieders stierven door de plaag, het volk stierf in de woestijn. Maar Kaleb en Jozua kwamen in het land, omdat zij volhard hadden de Heere te volgen.

1. Het volgen van Christus doet ons werkelijk gelukkig leven. Er is geen gelukkiger leven onder de zon dan Christus al onze dagen te volgen. Er is geen ellendiger schepsel op aarde dan hij, die Christus de rug toekeert. Zo menigmaal wij ophouden Christus te volgen, bereiden wij ons zelf ellende, berokkenen wij ons verberging van Zijn aangezicht en verbrijzeling van de beenderen. Die werkelijk gelukkig wil leven, volge Jezus met geheel zijn hart. Gewoonlijk zoeken wij ons geluk in het bezit van deze of gene afgod, maar dit is een grove misrekening. Uw waar geluk bestaat in de overgave van uzelf, in het geven van uw hart en alles, wat u hebt aan de Heere. De minste onbestendigheid verstoort uw vreugde, verstoort uw gemeenschap met Hem. Wees u niet het gelukkigst in die tijden, wanneer u met God wandelt? O, ware het immer zo met mij! Verslapping brengt duisternis en ellende over de ziel. Het verlies van alle dingen te verdragen geeft alleen waar geluk. Vele Christenen zijn niet gewillig zichzelf te verloochenen, om Christus' wil te lijden, smaadheid of vervolging te verdragen. Christus wil honderd maal meer geven, Hij geeft vrede in het geweten, vrede met God.

2. Het volgen van Christus maakt ons nuttig voor anderen. De ijverige Christen alleen is een nuttig Christen, hij die volhardt Christus na te volgen. De zegen van God, over Abraham uitgesproken, was: „Ik zal u zegenen en wees een zegen.” (Gen. 12 : 2). Dit werd op treffende wijze bewaarheid in Paulus. Hij volhardde in het volgen van Christus, en hoevelen is hij ten zegen geweest! zo zou het ook met u zijn, indien u volhardende was in het volgen van Christus. Ware het beeld van Christus duidelijk in u zichtbaar, welk een zegen zoge u zijn voor deze plaats, welk een zegen voor de wereld! U zoge uw talent geenszins in de grond begraven. Hoe nuttig zoge u zijn voor uw kinderen, voor uw naburen!

3. Het volgen van Christus is de weg om welgelukzalig te sterven. Indien u de dood

wilt sterven van het volk van Christus, dan moet ook hun leven uw leven zijn. Onstandvastige Christenen hebben gemeenlijk een moeilijk sterfbed. Maar zij, die volharden Christus na te volgen, kunnen sterven gelijk de bejaarde Paulus stierf; „Ik word nu tot een drankoffer geofferd,” (2 Tim. 4 : 6) of gelijk Job, die zeggen kon: „Ik weet, mijn verlosser leeft.” (Job 19 : 25).

4. Aan het volgen van Christus is een groot loon verbonden. Een iegelijk zal vergolden worden naar zijn werk. Sommigen zullen gezet worden over vijf, anderen over tien steden. Ik ben overtuigd dat iedere zonde, iedere onstandvastigheid, iedere afwijking, iedere verslapping van de kinderen Gods hun eeuwige heerlijkheid zal verminderen. Het is een verlies voor de eeuwigheid, en hoe standvastiger en onvoorwaardelijker wij hier de Heere Jezus volgen, hoe ruimer onze ingang zal zijn in Zijn eeuwig koninkrijk. Hoe dichter wij hier achter Christus wandelen, des te dichter zullen wij bij Hem zijn in van de eeuwigheid. „Gij hebt enige weinige namen ook te Sardis, die hun kinderen niet bevlekt hebben, en zij zullen met Mij wandelen in witte klederen, overmits zij het waardig zijn.” (Openb. 3 : 4). Amen.